

Liedje

werk van Leny Bravenboer

Hj strikt de veters van het avondrood,
boven de oevers van de stad.
Hij heeft zijn pad met fadotaps betegeld en zang en dans langs
alle inwoners gevoerd, hij heeft hierin uitstapjes van
de Fado naar: de Bossa Nova, de cool jazz en
de popmuziek gemaakt.

Hier hoog op piek 7 laat hij zijn melodie de heuvel afrollen,
hij ziet beneden mannen op en rond de bankjes van het plein,
met geheven hoofd naar zijn liedje over
Brazzaville luisteren.

Antonio kijkt, net als zij, de wandelende vrouwen na,
als er een fluittoon over het plein snerpt en
jonge meiden gierend in de lach schieten,
hun middelvinger opsteken naar de fluit.

Hij laat nu een rappere toon horen,
tot de stad onder aan de voet de dans inzet,
er een klein feest wordt geboren,
hij sluit zijn optreden af op
de Pica do sept van Brazzaville, waar
het warme applaus de berg op golft.

28-10-2016
MM

*de Portugese fadozanger Antonio Zambujo vormt het levende bewijs dat het zingen van fado geen uitgemaakte vrouwenzaak is. Al op zijn derde album 'Guia', maakte Antonio al innovatieve uitstapjes naar bossa nova, cool jazz en pop. Met dank aan Antonio's warme stem en nonchalante uitstraling laat hij de fado zowel luchtig als gedistingeerd klinken. Hij ontving als beste mannelijke fadozanger de prijs van de Amália Rodrigues Stichting en werd zelfs geridderd. Ik luisterde voor mijn gedicht naar de nummers: 'Pico do 7' (Piek 7) en 'Cancao de Brazzaville' (Liedje uit Brazzaville)

[Luister naar Cancao de Brazzaville](#)